

Horváth Ferenc

Írhatta volna: Búzás Huba

Szerelemszag

(Két hajnali szippantásban)

1. szippantás

A hegy varkocsain felizgult szél berezgál,
az ösvenyek szemérmetlen-kitártak,
a fickósan imedő napkorong
vereslő, duzzamos kokastaréj,
fölyhőket hágó falloszok a fák.

S felvillan a kökény ácsingózó szeme,
nem zűrcsölök szerelmet, mondanám,
de elhullongázom most, ejnye-ejnye,
csikicsukis nyiladékba nyelődöm,
még reggelim, zaccos kávéim előtt.

2. szippantás

Kamilla, illa illatom,
az voltál, pille pillatom;
alád limbóztam, jöszte rám,
ízleltelek, lettél teám,
ambróziám, nektárom is,
s voltál addig a párom is,
borókacédrusok alatt –
amíg megpitymallottalak.

Írhatta volna: Baranyi Ferenc

Az a merészség...

Nem bátorság verselni zagyván,
ritmust, rímeket odahagyván,
elvetve mindent, ami érték,
felrúgva mindent, ami mérték;
a semmi tojásán kotelni,
a verslábakkal csak botolni,
a szükséges szót nem keresni:
nem bátorság ma az ilyesmi.

Az a merészség: érthetően
írni e posztmodern időben,
szonettre, tercínára vágyni,
balladát és stanzát csinálni;
mostanság, mikor más a norma,
azt hirdetni, hogy kell a forma,
kell a gondolat és a szépség:
bizony mondom, az a merészség.

S fokozhatjuk! A Fradi-pályán,
a B közép közepe táján,
talpig lila-fehérbe bújva,
drukkolni szívből, egyre fújva,
hogy az újpestiek a jobbak;
vállalni azt, hogy megrugdosnak –
barátaim, nincs semmi kétség:
az a legmerészebb merészség.

Írhatták volna:
a nép tehetséges fiai, a verscímekben megjelölt helyeken

Erdélyi versikék

Udvarhelyszéki kétsoros

Életünk száll, mint a bincs:
csípd meg, holnap tán már nincs.

Marosszéki biztatgató

Ne csak less a lányok után,
az a legény, aki supál!

Gyergyói rimjáték

Miskájával Maris jól járt:
bétöltötte tariskóját.

Háromszéki lány-rikkangató

A legényt, ha fenyeleg,
a rossz gósnya egye meg!
S hadd suváljon a merész,
aki csippöd, csicserez!

Írhatta volna: Berda József
 Profán újévi epigramma

Szép évet kívánok,
 mely során, például,
 széked sose reked,
 s hogyha kell, derülten
 engeded útjukra
 a pompás szeleket.

Írhatta volna: Juhász Gyula
 Gulácsi Lajosnak

Ha nyílik a kalamáris,
 tollat márt a Lala máris!

Írhatta volna: Weöres Sándor, az ötvenes években
 Itt van május elseje!

De szép is a majális!
 Ott az ember sosem komor,
 s nemcsak piál, kajál is:
 ha elég tágas a gyomor,
 s hogyha bírja a máj is.

Írhatta volna: Vajda János
 Bajza Józsefnek

Rögtön látszott Bajzán,
 hogy szerfölött pajzán!